

SLOVENSKI NAROD.

Izjaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po noči, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za oznanila plačuje se od petorostopne peti-vrate po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Občni zbor Narodne Tiskarne.

V nedeljo, dne 5. aprila 1903, občni zbor Narodne Tiskarne ni mogel zborovati, ker je bilo po pravih premalo delničarjev udeleženo.

Zato se skliče nov

občni zbor delniškega društva Narodne Tiskarne na dan 19. aprila 1903 ob 11. uri dopoldne

v prostorih Narodne Tiskarne

z istim, za občni zbor dne 5. aprila 1903 določenim dnevnim redom, s pristavkom, da po §. 17. društvenih pravil ta novo sklicani občni zbor veljavno sklepa brez ozira na število navzočih delničarjev in na število od njih zastopanih glasov.

Upravni odbor Narodne Tiskarne.

Pričetek konca?

(Praški „Politik“ v album.)

I.

Glasi plemenitaških lakajev po čeških zemljah, zastarela in oslabela „Politik“ v Pragi — ki je na časnikaškem polju naših čeških bratov nekaj takega, kar je zadnji trohljen zob v čeljusti stare babnice — že nekaj let sem prav obupno napada našo stranko, in seve tudi naš list. Mi smo ti histerični starki nasproti postopali do sedaj z največjo prizanesljivostjo, in z nebeško potrpežljivostjo smo dopuščali, da je ta oguljena žurnalistična vrana, spuščala smrđljive izdelke svojega šibkega telesa v našo skledo. Napade praške „Politik“ in kilavega njenega dunajskega zastopnika, ki se je že večkrat z neopraniim svojim goltancem drl nad našimi državnimi poslanci, smo dosedaj prenašali, ker smo vedeli, da na Češkem nikdo ne tumpaste starke ne po-

sluša in ker smo si bili v svesti, da lakaj nikomur ne imponuje, in naj se postavi še v tako mogočno in oblastno pozo! Vsikdar je smešen tak lakaj, ali če ti s svojo impertinenco dan na dan sili pred nos, postane ti nadležen, in končno, dasi se ti smilijo podplati na obuvalu — odkrižaj se puhlega patrona s pošteno, a zasluženno broco. Tako broco priložimo s tem praški „Politiki“, in če jedna ne boče zadoščala, sledila bo še druga in tretja! Pri tem nas čisto nič ne moti, da bo stepena, v nemški livreji tičeča lakajska duša z Vaclavskega trga, bojazljiva in obstrlejenemu zajcu podobna, kvitirala brec s svojimi »dobrimi manirami«, meneč, da je s tem, ker sme pete lizati pred češkimi aristokrati, ali pa pred francoskimi nacionalisti, dosegla vrhunec dobrih manir. De facto pa je dosegla vrhunec smešnosti in vrhunec neumnosti! Na tem vrhuncu običala je tudi zadnjo soboto, ko je priobčila članek »Der Anfang vom Ende«, kojega imenuje »eine Zusschrift aus Kraine«, in v katerem se kakor razdraženo ščene zaganja v našo stranko in v naš list. »Politik« je postala gnojna jama, kamor kranjska klerikalna stranka odklada svoje odpadke. Kar se na Kranjskem več spečati ne da, to velja za fino robo na starinarskem trgu praške »Politik«! Pred vsem si usojamo vprašati, kje si jemlje »Politik« pravico, vtikati sev naše razmere, ki jo čisto nič ne brigajo, in kje si jemlje pred vsem pravico, našo narodno napredno stranko neprestano nadlegovati z dolgočasnimi svojimi litanijami? Ali je ona glasila kake napredne, ali svobodnomiselne stranke? Ali ni skoraj vsikdar, kar izhaja, silila popom pod talar, fevdalcem pa pod podplat? Kar o »Politiki« vemo, je k večjemu to, da ima v parlamentu enega in istega poročevalca, kakor ga ima ljubi naš »Slovenec«. Kar ve o naših razmerah, vse zajela je iz tiste motne kaluže, ki se nahaja v golidah umazanega glasila ljubljanskega škofa. Pred našo stranko pa stopa na to, ter izreka sodbe in obsodbe, meneč, da ni mogoče dvomiti o njeni objektivnosti, da si je pristranska, in tako rekoč identična z ljubljanskim »Slovencem«. Identična, ravno tako perfidna, in ravno tako hinavska kakor je perfiden in hinavski »političen list za slovenski narod«. Ta perfidnost, in to brezmejno hinavstvo nam draži živce, da ne moremo drugače govoriti s praško »Politik«, kakor smo govorili v predstoječem. Zaman napenjamo vse moči svoje duše, da bi mogli stakniti najmanjši pravni naslov, ki bi opravičil nečuvstvo postopanje praškega lista! V resnici je nečuvstvo, ako list češkega naroda tlako opravlja za tendence takega lista, kot je klerikalni »Slovenec«! In sedaj je »Politik« svojo kamrico odprla še celo kranjskim kaplanom, in laži te sodre sprejela je za svoje laži. To je provokacija in nesramnost, ki sega do neba! Na Slovenskem so ti kaplanje pogoreli: kar so čenčali o Jesenicah in o Tržiču, za vse to se živ krst na Kranjskem več ne zmeni. Zatekli so se torej v Prago k »Politik« in letá jih je sprejela s pravo slastjo v nemški svoj zapeček. V objemu si ležita dva bratca, in priznati se mora, da sta eden drugega vredna.

Vospredju stoji Jesenice (deutsch Assling)! Vodstvo narodno-napredne stranke je dokazalo, — in »Slovenec« je moral v tem pogledu sam pripoznati resnico! — da je pred volitvami na Jesenicah **oficialno in slovesno s posebnim dopisom odobrilo koalicio obeh slovenskih strank**. List z Vaclavskega trga v svoji nevednosti in budalosti se pa za vse to nič ne zmeni: »die liberale Partei hat der deutschen Parteileitung unter anderen auch Wahlenthaltung ihrer liberalen Wähler bei den Gemeindevahlen in Jesenice zugesagt. Človek ne ve, ali bi se

smejal ali bi se jezil? Kaj takega se še celo »Slovenec« ni upal trditi, nasprotno s stokanjem in ječanjem je pripoznal, da je eksekutivni odbor narodno-napredne stranke v istini pisal svojim somišljenikom na Jesenicah, ter jim priporočal, da pri občinskih volitvah skupno nastopijo s klerikalno stranko. »Politik« pa je to dejstvo zatajila, ter postala s tem prav vsakdanja lažnjivka. In to nesramno lažnjivko privlekli smo danes na sramotni oder, dasi vemo, da se svojih lažij ne bode sramovala, in naj si ostane pol stoletja na sramotnem tem odru! Obžalovati je samo, da se ne najde češki list, ki bi klepetulji z Vaclavskega trga naravnost in brez ovinkov povedal, da je njeno postopanje grdo bija — prve vrste in nečastno za narod, v katerega sredi se je rodil Jan Hus, kojega reakcionarna »Politik« prej kot ne ravno tako strupeno sovraži, kakor nas napredne Slovence. O drugem prihodnjem!

O ligi proti dvoboju.

Naznano odredbo vojnega ministra pl. Pitreicha proti sodelovanju neaktivnih častnikov pri ligi zoper dvoboje je pisal princ Alfonzo Burbonski in d'Este obirno pismo baronu Bischoffshausenu. V pisnu razlaga zgodovino lige proti dvoboju, njene namene in zapreke.

Prva okrožnica za tako ligo na Avstrijskem je izšla poleti 1901, in sicer na temelju misli, ki jih je izrekel brambovski minister v državnem zboru dne 12. marca 1901. Delovalo se je v duhu, da se pri tem ne dotakne armade. »V mejah civilne družbe hočemo pripravljati tla; armada se bo lahko udeležila, ko bo našla pota uravnanac. Na aktivne častnike se pri tem ni mislilo, toda o onih, ki so zadostili svoji dolžnosti napram očetnjavi, ter se odtegnili v privatno življenje, se je pričakovalo, da so v toliko gospodarji nad svojo

pomedete sobo in naredite red. Ravno tako zvečer.

No, tiste pol ure, ki jo zamudite, je lahko vajenec tu v pekarni. Poleg tega imam prostor, kjer bi lahko prenočili... Vam saj ne bo treba hoditi tako daleč domov... Zvečer greste k materi, ji poveste, kako in kaj — potem pa k meni... No, no, in poleg tega... Saj veste kaj... Škoda bi bilo, škoda teh cvetk, da zmrznejo. Ni res tako? Vidite, tako-le bova slonela skupaj in prijetno nama bo...»

Kakor strela iz jasnega neba so jo zadele te besede. Skočila je na noge, ga pahnila v stran in pomerila zaničljivo od nog do glave.

Prsi so se ji burno dvigale in tresla se je po vsem životu.

»Nesramnež! Sram vas bodi! Pojdite — ali grem pa jaz!«

Ukazujoče je rekla te besede. On je pa vstal, jo pogledal in vprašal: »Kdo ste neki vi?« — »Pošteno dekle!« — »Torej iščite jutri druge službe, pošteno dekle jo lahko dobi! Kje je današnji denar?«

Dekle odpre predal, prešteje in mu da.

»Tu imate! Jutri pa pridite po

osebo in svojim dejanjem, da bi se mogli pridružiti po svojem prepričanju socialni reformi, ki me pomenja revolucijskega čina, ki ne obsega kakega napada na katerokoli avtoriteto ali na obstoječe zakone.

Takoj se je nabralo veliko število podpisov iz najodličnejših krogov, da se je mogel sklicati za november 1901 ustanovni shod. Čas za delovanje se je zdel tembolj pripraven, ker je baš takrat izdal vojni minister baron Krieghammer na vsa vojaška poveljstva naredbo, ki je težila na omejitve, da, skoraj na popolno odpravo dvobojev. Vsled tega je podpisalo pristopnice tudi mnogo aktivnih častnikov. Saj liga tudi ni kaka tajna družba, temuč deluje javno in svobodno pred celim svetom. Kmalu nato je štel to gibanje v Avstriji nad 1500 članov. Dne 27. julija 1902 je ligine statute odobrilo ministrstvo notranjih zadev.

Dasi se ni od nobene strani kazalo, da bi odločilnim krogom ne bilo prav, da pristopajo ligi neaktivni častniki, podal se je don Alfonzo vendar dne 9. decembra 1902 k vojnemu ministru baronu Krieghammerju ter ga vprašal za mnenje. Minister je pristop odobril, na kar je princ o tem obvestil neaktivne častnike, ki so imeli pomisleke zoper pristop. Dal jim je častno besedo, da nima vojni minister ničesar proti pristopu. Prišel pa je minister Pitreich, ki je princa postavil takorekoč na laž ter neaktivnim častnikom prepovedal pristop k ligi.

V nadaljnjem zagovoru pravi princ, da se bori liga za to, da prodre razumnost in čut pravičnosti. Protidvobojna liga ni tajna družba, v kateri bi se morala položiti obljudba ali prisega. Tudi neaktivni častniki so ji le zato pristopili, da svobodno širijo njene ideje ter pripomorejo svojim aktivnim kolegom, ki nimajo svobode ter ne smejo spremeniti obstoječih kričečih razmer. Potem pa je prišel Pitreichov ukaz, ki pomenja napad na podjetje, katero ne pozna drugega

LISTEK.

Kdor hoče živeti...

Spisal Sorin.

Po temnih ulicah se je delalo blato. Gosta megla je legala nad mesto in dež je rosil na zemljo.

Le semtrtja je brlela kaka svetilka. Ropotanje vozov je malo prenehalo. A iz gostilniških kotov so se čuli zamolkli glasovi ter se gubili v temni noči.

Prodajalci so zapirali prodajalne, ter odhajali domov.

Predmestna pekarna pa je bila še odprta. Slabo brleča svetilka je obsevala zaduhle kote in bledi, umirajoči žarki so padali na droben obrazek mlade deve, ki je sedela v kotu in zrla zamišljeno pred se.

Ravnokar je nehala brati. Branje je razburilo, da je vrgla knjigo po mizi ter začela misliti...

»Ne, ne, on ne bo nikdar tak! On bi ne mogel biti!«

To jo je malo potolažilo. Saj ga je poznala z dušo in telesom.

»Ne, ne, on ne bo nikdar tak! To je nemogoče!«

Potem pa je bilo zopet vse tiho. Le ura je enakomerno tiktakala in zaspani kanarček je včasih vstrepetal s perutnicami.

Prišel je semtertja pozni kupec in spet odšel.

Že je mislila zapreti, kar pride njen gospodar. O tem času ga ni bilo še nikdar.

»Dober večer želim!« reče tiho dekle.

»Dober večer, dober večer! Ah, to vreme! Človek ne ve, kam bi šel! A tu je toplo. Malo pogrejem se.«

Na to se vsede poleg nje in začne nosljaje: »Ah, tu je toplo! Bolj toplo, kot ne vem kje... To se vam vidi na licu, kjer vam cveto sedaj v največji zimi pomladanske rožice! Ni-li res tako?« Rekši jo je pobožal po licu.

»Prosim vas, opustite šale! Oprostite, iti moram. Čas je že, doma imam mater, bolno mater...«

»Bolno mater! A, to je hudo! Ne mudi se vam, bolniki imajo pač radi mir!«

Zopet je sedla za mizo in vzela knjigo v roko.

»No, začne on, »zadnjič ste me prosili, da bi vam povišal plačo, češ,

da z materjo ne moreta živeti ob tako pičlem zaslužku.«

»To bi vas tudi še sedaj prosila. Drugače ne morem preživeti sebe in matere. Vam se ne bo poznalo nič, a nama veliko. Vedno sem bila pridna pri delu, a poslej bom še pridnejša, samo, da bom mogla pošteno živeti.«

»Da, da, to se še vse lahko zgodi! Seveda pridna, zelo pridkana, ubogljiva in poslušna, pa bo boljša plača!«

Pomaknil se je popolnoma k nji. jo pogladil v obraz in prijel za roko.

»Prosim vas, gospod, pustite šale in ne dražite me!«

Vstala je in stopila parkrat po sobi.

Prišla je stara ženica po kruha in naredila molk.

Ko odide, začne zopet on: »No, pa pustimo šale! Če hočete še kaj posebej zaslužiti, vem za službo. Ni daleč. Pripravna bo ravno za vas. Trpljenja bo malo ali pa nič, a plača ne bo slaba...«

Danes je šla moja postrežnica domov. Namesto nje lahko vstopite vi.

Dela bo malo. Zjutraj ob osmih

knjižico, če vam je drago. Če vas pa mine ta mladostna trma — no potem lahko ostanete!« — »Nikdar ne, z Bogom!«

Pograbila je ogrinjalo in odbežala po temni ulici težkih korakov, a lahke duše...

Drugi dan je šla po knjižico. Gospodarja ni bilo doma. Dobila jo je pri kuharici. Ves dan je potem begala po mestu od hiše do hiše in vpraševala po službah.

Zvečer se je vrnila domov prazna, obupana. Doma je zakurila, kjer je postalo mrzlo ter napravila bolni materi večerjo.

Ko je bolnica zaspala, je ugasnila luč in šla tiho po stopnicah na ulico.

Krasna noč je bila. Mrzel veter je bril od severa po sneženih poljanah, a na lažurnem nebu je trepetalo nebroj zvezd.

Zavila se je tesneje v obleko in odhitela po ulici. Pri mali hiši koncu ulice pa je obstala in čakala nekaj časa.

Kmalu pride iz stranske ulice mlad človek. Spoznala ga je že od daleč in mu hitela nasproti.

cilja, kakor blagor človeštva v splošnem, in blagor sinov domovine v armadi posebej. Princ se sicer ironično tolaži, da je vojna uprava s svojim neumljivim ukazom morda hotela le povedati ligi, da ji ne prepušči prvenstva v tako važnih reformah ter da zato prepoveduje neaktivnim častnikom pristop k ligi, ker hoče sama uvesti take reforme za armado brez sodelovanja »civilistov«. Seveda se princ — ako to resno veruje — hudo moti.

Albanski nemiri.

1500 Albancev je prišlo pred Prizrend, da pregovore odotne veljake, naj se pridružijo opoziciji zoper turške reforme. To se jim je tudi posrečilo ter so odposlali sultanu protestno noto. Nameravali pa so uprizoriti še druge izgrede, toda prišel je general Šemzi-paša z 2½ bataljonom in eno eskadro konjenikov ter zasedel vse vhode v mesto. Vojaštvo je v naglici skupalo jarke ter si postavilo šotore. Šemzi-paša je zapovedal, da se vsako bližanje čet ali posameznih oboroženih zavrne z orožjem. Tudi je prepovedal v mestu nositi orožje. Potem je poklical k sebi odličaše Albancev iz Prizrenda in okolice ter jim naznanil, da bo dal vsakogar, ki bo delal reformam opozicijo ali le demonstriral, takoj zapreti ter ga odgnati v Carigrad. Ker je prišlo med tem tudi na pomoč par novih polkov, so se Albanci ustrašili ter so odtačas popolnoma mirni, seveda na videz. Odločnemu generalu pa so obljubili Albanci maščevanje ter obstoji posebno zarota, ki preži na njegovo glavo. — Grška mejna straža je zalotila v Tesaliji bolgarsko ustaško četo 27 moških, ki je imela 300 pušk in mnogo streliva s seboj. — Rusija zahteva v odškodnino za rodbino umorjenega konzula Ščerbine 1.200.000 frankov; nadalje zahteva, da se pošlje 20.000 anatolijskih vojakov v Staro Srbijo, ki bodo strogo pazili nad Albanci. Končno mora turška postaviti v zadoščenje kapelo na mestu, kjer se je izvršil napad. V oskrbovanje kapele se pokličejo ruski menihi z gore Atos. — Med poslaništvu Avstro-Ogrske, Rusije in Turčije se neprestano dopisuje. Pričakuje se resna izjava obeh prvih velevlasti proti Turčiji. Pretresavala se je tudi že misel, da se pooblasti Avstro-Ogrsko, da odpošlje vojaško posadko v Mitrovico. — Posebna grozodejstva se pojavljajo v Monastiru. Požigali in umorili so na dnevnem redu. Nedavno je bila razdjana cela mohamedanska vas ter je bilo poklanih baje 165 oseb.

Politične vesti.

— Sprememba v gališkem namestništvu. Vesti o odstopu grofa Pininskega se vzdržujejo, češ, da

je njegovo stališče že dalje časa omajano. Naslednik pa ne bo bivši ministrski predsednik grof Baden, temuč grof Andrej Potocki, ki bi rad Stanzikovo stranko spravil na krmilo deželne uprave.

— Položaj na Ogrskem bi mogla spremeniti le popustljivost Kossuthove stranke. Ta stranka pa zahteva, naj se odstavi brambna predloga za štiri mesece z dnevnega reda, le potem se pripusti indemnitetna predloga. Széll in ž njim večina pa so mnenja, da bi vsakojaka brezbudgetna doba pomenila manjšo nevarnost za ustavne razmere, kakor pa oktroiranje volje manjšine ter odklanja kompromis. Potrjuje se, da grof Apponyi kmalu odstopi. Njegovo vedenje je zelo nejasno in v marsičem dvoumno. Vojna uprava namerava, ako se brambni zakon ne reši do 1. maja, odrediti, da se nobeden vojak ne odpusti po dvehletnem službovanju. Včeraj je neodvisna stranka sklenila, izločiti iz obstrukcije budgetni provizorij, nagodbni provizorij in druge zakonske predloge.

— Novi bolgarski vojni minister Savov je podal demisijo, ker ni hotel ministrski svet dovoliti kredita za armadnega nadzornika, katero mesto bi naj bil dobil Paprikov.

— Vojaški vrhovni poveljnik za Macedonijo postane Edhem-paša. General Hilmi-paša je zaradi neodločnosti in slabosti sultana napram Albancem zadnji teden opetovano prošil za odpust, toda sultan mu je demisijo odrekel.

— Revolucionarno gibanje v ruski armadi. Poveljnik moskovske posadke, knez Sergij, je izdal tajno naredbo, v kateri se pripoveduje, da je neki tujec nekega vojaka povabil v svoje stanovanje ter mu izročil več brošur za kolege v vojašnici. Vojak je za devoto naznanil, in v hiši onega tujca so prijeli več politično nevarnih oseb, ki so širile revolucionarno gibanje med vojaštvom. Vojna oblast je podelila vojaku večjo denarno nagrado.

— Cerkevne reforme na Francoskem. Vrhovno pošto ravnateljstvo je zaukazalo vsem podrejenim poštam, naj ne odpošljejo okrožnic, ki jih poštam izroče samostani za nabiranje dobrovoljnih prispevkov. Vse take okrožnice se morajo temveč poslati ravnateljstvu.

— Francoski predsednik Loubet je odpotoval v Algir. V algijskem pristanišču ga pozdravijo razun francoskih tudi ruske, italijanske, angleške in španske vojne ladje.

— Mednarodni kmetijski kongres zboruje te dni v Rimu. Udeležujejo se ga odposlanci vseh evropskih agrarnih držav. Glavna točka je vprašanje o ameriški konkurenci.

»Zakaj te ni tako dolgo? Kako težko sem te čakala!« — »Srček, bodi miren in ne zameri mi! Šaj veš, kako težko odidem od doma!«

Prijel jo je pod pazduho in odšla sta po stranski ulici. Črez nekaj časa začne zopet dekle: »Ti ne veš Albin, kaj se mi je pripetilo. Ne vem, kaj bi storila, vsa sem obupana.« — »Kaj se je zgodilo; ali je materi slabše?«

»Ne!«

»No kaj pa je?« Dekle globoko vzdihne in reče: »Službo sem izgubila! Sedaj moram biti doma pri bolni materi. Stanovanje bom morala kmalu plačati, a denarja imava komaj toliko, da lahko živiva par tednov.«

»Ubožica! Kaj pa je bilo, da si odšla?«

Nekaj časa je molčala. Ko je pa le vanjo silil z vprašanji, je povedala vse od kraja, kaj se ji je zgodilo prejšnji večer.

Dolgo časa sta hodila semintja ter tiho šepetala med seboj.

Ko sta se že mislila ločiti, stopi nenadoma on k nji, jo tesno privije k sebi in ji nekaj zašepeta na uho.

A ona se mu izvije iz objema

in stopi korak nazaj. On pa ponovi: »No, ali bi hotel srček?«

Kakor ogenj so jo spekle té besede. Pogledala ga je v obraz. Luna se je ravno pokazala izza meglenega oblaka in posvetila v njegov razoran obraz in demonsko oko.

»Ne«, je odgovorila kratko in povesila pogled.

Kakor uničujoč plamen se je ozrl po nji in zaničljiv nasmehljaj se mu je zazibal okrog ustnic.

Podala sta si roki, voščila kratko lahko noč in odhitela vsak v svojo stran.

Ona ni vedela, ali je resnica, ali se ji sanja. To se ji je dozdevalo tako čudno, tako nenavadno...

Hitela je po temnem predmestju, kakor bi hotela pustiti za seboj temne slutnje, a ni jih mogla...

Drugi večer ga je šla zopet čakati. Obljubil ji je, da pride in ji prinese denarno pomoč.

Toda v njeno srce se je takoj po onem razstanku vselil dvom, ki jo je razjedal cel dan. Sedaj je pričakovala, kaj bo. Pripravljena je bila na vse...

Dolgo časa je hodila semintja. Mraz ji je bilo in že je hotela oditi.

Dopisi.

Iz Novega mesta. Zadnji čas beremo mnogo prepisov, kateri naših bivših županov je več storil za blagor našega mesta. Mislimo, da smo lahko zadovoljni z vsemi zadnjimi župani in njih svetovalci, kar kažejo pod njimi započete in izgotovljene naprave, n. pr. most, vodovod ter da bomo sedanjim hvaležni, ako nam brez velikih denarnih žrtev pridobimo zopet kaj koristnega. Mestni zbor je v principu sklenil, da upelje acetalensko svečavo ter se je v dotično svrhu odmeril precejšnji denarni znesek. Gospodom, ki so voljeni v preučevanje te naprave, bode dobro upoštevati, jeli vredno za nepopolno sto javnih svetilk, (na zasebne ni mnogo šteti) investirati toliko svoto, dalje koliki bodo vzdrževalni stroški in pa v kaki zvezi je kemičen proces s karbitom in javnim zdravstvom. Zdi se nam, da za sedaj zadostujejo prav odločni duhovi iz mestnih dvorišč in polovičnih kanalov. Ako je razsvetljavo popolniti že sedaj, naj bi se mislilo predvsem na električno luč. Meščan Fr. Seidl ima dovolj vodne moči v to svrhu; položil je že davno kabel, pribil ob hišah izolatorje pred mnogo meseci — menda bode vendar kdaj pokazal svojo luč! — Naj bi se torej vprašal, kdaj in po čim bo; saj mestnim ošetom je znano, da se da z njim govoriti in dobro pogoditi. Seveda je čas, da Seidlov inženir skoro izpusti žarilen tok. Za vodovodom čaka županstvo še mnogo dela pri sklopljenju Kandije, da ne bode na vsakem bregu Krke posebno sejmišče, pri zgradbi gimnazije itd. Pri slednji naj gleda, da ne pride v jarek in na mokri kraj, saj ni treba da bi po sobah rasle gobe, kakor baje v enem kotu sodniškega poslopja. Ne dvomimo, da bode sedanjí gosp. župan vsa ta vprašanja rešil povoljno, saj se ne straši ni dela ni truda!

Katoliški uzori.

(Dolje.)

Volitev papeža je uredil papež Nikolaj II. z dekretom iz l. 1059. S tem dekretom je bil storjen odločilni korak, da postane volitev papeža monopol kardinalov in da se ostalo duhovščino in rimsko ljudstvo oropa skoro tisočletne pravice, ki jo je zivalo. S tem pa je bil tudi storjen odločilni korak, da se ubije zadnji ostanek demokratizma v cerkvi. Nikolajev dekret odreja, da volijo papeža samo kardinal škofje, ljudstvu pa se je pripoznala samo pasivna aklamacija. S tem se je rimskemu ljudstvu vzela najvažnejša pravica, ki jo je imelo v cerkvi.

Nadaljni korak v tem oziru je bil storjen na lateranski sinodi leta 1179, kjer se je določilo, da je pri volitvi papeža potrebna dvotretjinska večina glasov. Obenem je ta sinoda tudi naredila konec aklamaciji nižje duhovščine in ljudstva s tem, da jih v svojih sklepih ni nič omenila. Res je vsled teh sklepov bil ljudstvu

A nekaj ji je govorilo: »Ne hodi, ne hodi!«

Ura je odbila devet, a ni ga še bilo. Začele so ugašati svetilke, a ona je še čakala.

Črez kake pol ure zaslui od daleč pijane glasove. Posluškuje natančneje. Zdelo se ji je, da ji je en glas znan.

Kmalu pride do nje pijana tolpa — med njo tudi on.

Bili so trije moški in tri ženske.

Vatopila se je v temen kot, da bi je ne videl. A slučajno je zašel ravno k nji, jo pogledal v obraz, se zarežal in šel mimo brez ogovora.

Zadnji glasovi so izginjali, a ona je stala še vedno v temnem kotu in zrla za njimi...

Zamrla so zamolkli glasovi pijanih grl, a v njenih prsih je bilo srce vedno močnejše in nemirnejše... Odpravila se je domov.

Težka je bila ta pot, a še težje njeno srce, njeno mlado hrepeneče srce.

A solze ni bilo v njenem očesu. A azurnem nebu so pa trepetale svetle, brezžutne zvezde...

vzet zadnji ostanek vpliva v cerkvi. Volitev papeža je postala monopol kardinalov, ljudstvo pa je igralo odselej — kakor se je izrazil neki sodobni pisatelj — vlogo mutastega psa.

Istotako se je zgodilo s pravici ljudstva pri volitvi škofov. V začetku so škofje volili, in sicer je imelo razun duhovščine tudi ljudstvo volilno pravico, krona pa je volitev potrdila. Ponekod je bila tudi navada, da je krona izbrala škofa, duhovščina in ljudstvo pa sta volitev potrdila. Papež Gregor VII. in njegovi nasledniki so najprej kroni vzeli vsak vpliv na volitev škofov in jej pustili samo posveto investituro. Rimski koncil l. 1139 je izključil ljudstvo od vsake udeležbe pri volitvi škofov ter je določil, da volijo škofa samo člani stolnega kapitlja in redovniki. Na ta način je tudi svetna duhovščina prišla ob ves vpliv. Tekom 12. stoletja so tudi redovniki bili pripravljeni ob volilno pravico in je obveljalo načelo, da volijo škofa samo člani stolnega kapitlja. Prej je moral kralj potrditi škofa, sedaj pa je imel to pravico samo papež.

Obenem s to strogo centralizacijo cerkvene uprave in s tem poslednim izključevanjem ljudstva od vsakega vpliva so tudi škofje izgubili jako mnogo starih svojih pravic. Že v 9. stoletju so papeži vzeli raznim škofom vsako jurisdikcijo nad gotovimi samostani, ki so bili potem podrejeni neposredno papežu. To se je zgodilo pozneje tudi s celimi redovi, kakor n. pr. s Cistercijenci.

Papež Inocencij III. je potem vzlet škofom pravico, dovoljevati dispense od določb kanoničnega prava in je odpravil starodavno navado, da sodijo provincialne sinode kot prva instanca, če je kakaga škofa odstaviti. Tudi te pravice, kakor še druge so prešle na papeža.

Tako se je cerkev s tem, da je najprej ljudstvo spravila ob vse pravico, potem pa omejila svobodo in vpliv nižje duhovščine in tudi škofov strogo centralizirala in organično uredila. Prepregla je ves kristijanski svet s svojo organizacijo, duhovniki so postali uradniki rimske kurije, uradniki brez lastne volje in prisiljeni k najpopolnejši pokorščini in tako je cerkev postala na najmočnejši faktor na svetu.

(Dolje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. aprila.

— **Osebnosti.** Poštni kontrolor, g. Jos. Štrukelj, je premeščen iz Pulja v Ljubljano. Poštnim ekspedijentom je imenovan g. Rud. Novotny v Ljubljani. V višje plačilne kategorije so pomaknjeni gg. Fran Spiller, Fran Ipavc, Ivan Jenko, Jos. Mesojedec in Anton Ažnab, vsi v Ljubljani. Poštna administracija v Knežaku, g. Karolina Polegeg, je imenovana za ekspedijentinja istotam.

— **Štajerski deželni zbor,** ki se je danes sešel, bo v tem kratkem zasedanju volil tudi deželni odbor. Ta volitev je za nas Slovence važna. Kakor znano, je bil zadnjih šest let slovenski poslanec Robič član deželnega odbora in sicer kot zastopnik kurije kmetijskih občin. Pri takratni volitvi so se nemški klerikalci na vse načine trudili, da bi prišel kak nemški klerikalec v deželni odbor in zlasti so rutili slovenske poslance, da naj volijo njihovega kandidata. Sicer je tretjina vsega štajerskega prebivalstva slovenske narodnosti, a vzlic temu niso nemški klerikalci hoteli Slovincem prepustiti tega mandata. Pri volitvi pa je vendar zmagal Robič in sicer vsled tega, ker so nemški svobodomislalni kmetijski poslanci zanj glasovali. Ti nemški poslanci so izjavili, da rajše vidijo v deželnem odboru Slovence, kakor pa nemškega klerikalca in so se po tem ravnali. Kako bo letos? Poslanci »Bauernbunda« so sicer v narodnem oziru odločni Nemci, a vendar hočejo tudi letos rajše Slovincem dati svoje glasove, kakor nemškemu klerikalcu, in sicer do skrajnosti nestrpnosti nemški nacionalci jim pritrjujejo. Ali se to ne vjema popolnoma s tolikrat citiranim medklicem: »Rajši s Schweglom, kakor z Mahničem?« Nemški klerikalci so radi tega silno razdraženi. V ponedeljek so imeli v Gradcu shod in tam se je znani klerikalni poslanec Hagenhofer silno jezil, da hočejo bauernbundovi po-

slanci rajše Slovence voliti v deželni odbor, kakor pa nemškega klerikalca. Na zadnje bodo še nemški klerikalci na Štajerskem začeli pisati na tisto piščal, kakor kranjski klerikalci.

— **Gospodarska zadruga v Sinčevsi.** Nismo prijatelji vikarija g. Podgorca v Celovcu, kajti on je največ kriv sedanjih žalostnih razmer na Koroškem, a to mu radi priznamo, da se glede gospodarske zadruge ne ravna po vzoru kranjskih klerikalnih zadrug. V tem, ko na Kranjskem sleparijo ljudi z blagom in izdajajo vse vprek falsificirane bilance — postopa g. Podgorc pošteno in nič ne prikriva, kako je z njegovo zadrugo. Mož je mnenja, da je taka zadruga, kakor jo je on osnoval, zdravo podjetje, ki bo uspevalo in zato dela; mi smo mnenja, da so pri nas mogoče samo produktivne zadruge in posojilnice, ker gospodarske in druge razmere niso ugodne za nakupovalne in prodajalne zadruge. Kdo ima prav, pokaže prihodnost. Hvalevredno pa je, da g. Podgorc ne prikriva, s kakimi velikanskimi težavami se mora boriti in kako jo zavoji, ker nima sposobnih mož. Naše mnenje je, da zadruga v Sinčevsi sploh ne bo uspevala in da bi se mogla vzdržati le, če dobi vodstvo v roke trgovsko vsestransko izkušeno in izobraženo mož. Gosp. Podgorc izkazuje, da je imela zadruga 1901 1710 K 16 v deficita, l. 1902 pa 5852 kron 89 v. Ker ne vemo, kako se je računala vrednost poslopij, zaloga, inventarja itd. — ali se je vzela v račun nominalna vrednost, ali pa se je kaj odpisalo, kakor je pravilno — ne vemo, je-li ta primanjkljaj pravi in nili morda še večji. Vsekako pa se vidi iz Podgorčevega pojasnila, kako kritičen je položaj sinčevske zadruge in koliko jo treba truda, če se hoče zadruga rešiti. Iz tega slučaja pa se vidi, kako težko izhaja zadruga, tudi če ima vodstvo najboljšo voljo.

— **Iz deželne bolnice.** Piše se nam: Leta 1897. sem ponesrečil in bil primoran se vsled tega podati v deželno bolnico ljubljansko. Dejalo so me v prvo nadstropje kirurški oddelka. Dasiravno bi se moralo po predpisu glede opravljanja verskih pobožnostij vsakemu bolniku puščati proste roke, vendar sta že prvi popoldan stali nepretrgoma 2 usmiljenki pri moji postelji in me nadlegovali, naj se izpovem. Jaz sem ponudbo odločno zavrnil, pa zaman. To prigovarjanje je trpelo do večera. Pri molitvi je pokleknila sestra baš pred mojo posteljo in se liki v zasmeh vedno obračala na me ter v razpelo nad vrati. Drugi dan popoldan pride bolnišnični duhovnik, se nastane v posebni sobici, kjer se je pričela izpoved. Zopet isto moledovanje in prigovarjanje. Postal sem najevoljen in naposled celo nevljuden. Zvečer pa opazim, da se je vse one, ki se niso izpovedali, preziralo pri hrani, ostali pa so dobili po 2 hleba belega kruha, več in boljše hrane itd. Jaz in še nekaj drugih smo se morali zadovoljiti s seveda z enim samim hlebkom kruha, manjšo in slabšo porcijo hrane. O kakovosti hrane drugih dni pa sploh ne govorim. Od tedaj naprej se me je odločno preziralo na vseh koncih in krajih tako, da sem bil končno primoran odločno nastopiti. Pomagalo je nekoliko, saj hrane nisem dobival več tako pasje in mesto enega — naravnost rečeno, po karbolni kislini dišečega klebčka kruha — po 2 mali zemljici. Mojim sobolnikom se je prepovedalo občevati z menoj, češ, da sem brezverec. Tudi knjig, katerih sem bil imel nekaj pri sebi, nisem smel posoditi nikomur, dasiravno so me nekateri nje prosili in v tem oddelku ni nobene nevarnosti za prenos boleznih. V mali sobici konci oddelka zapazim sem med drugim tudi mal »šparovček« pritrjen na omaro, poleg njega pa podobico lurske Marije. Torej se v bolnici se ubogih siromakov ne pusti v miru. Slednjič postal mi je

Dalje v prilogi.

Sv. Jakoba trg št. 8, Ljubljana.

L. Schwentner

knjigotržec

V Ljubljani, Dvorni trg šte. 1.

Naznanjam, da sem prevzel od „Národne Tiskarne“ v Ljubljani v izključno razprodajo Jurčičeve zbrane spise, potem letnike in posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“ in vse one knjige, katere so izšle v založbi „Národne Tiskarne“. — Te knjige so:

Josipa Jurčiča zbrani spisi, zvezek I. do XI., broširan à 60 kr., elegantno vezan à 1 gld.

Posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“ po 40 kr.

Zbirka zakonov. I. Kazenski zakonik, vezan à 3 gld.

Zbirka zakonov. II. Kaz. pravdni red, vezan à 2 gld. 80 kr.

Zarnikovi zbrani spisi. I. zvezek, broširan à 50 kr.

Dr. Nevešekdo: „4000“. Povest, broš. à 50 kr.

A. Aškerc: Izlet v Carigrad, broš. à 20 kr.

Turgenjef: Otol in sinovi. Roman, broširan à 50 kr.

— **Štiri novele**, broš. à 20 kr.

Beneš-Třebizsky: Blodné duše. Roman, broširan à 70 kr.

Lefebvre: Paris v Ameriki, broširan à 50 kr.

Stat nominis umbra: Časnikarstvo in naši časniki, broširano à 40 kr.

Jelinek: Ukrajinske dume, Povest, broširana à 15 kr.

Halévy: Dnevnik, broširan à 15 kr.

— **Razne pripovedke**, broširane à 40 kr.

— **Dve povesti**, broš. à 25 kr.

Theuriet: Undina. Povest, broš. à 20 kr.

A. Trstenjak: Slovensko gledališče, broširan izvod à 1 gld.

Jurčič: Listki, broš. à 15 kr.

— **Gregorčičevim kritikom**, broš. à 30 kr.

Avstrijski patrijot: „Partelwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Po znižani ceni priporočam: Fran Kocbek, Pregovori, prilike in rekl. Prej 50 kr., sedaj samo 30 kr.

 Sprejemam tudi naročila na vse modne žurnale, na vse domače in tuje časnike ter knjige.

Izjava.

Mi podpisani Ivan Lindtner, trgovski pomočnik, Helena Lindtner, prodajalka in Pepina Anžič, gostilničar, jeva hči, obžalujemo vse, kar smo govorili nečastnega o gđ. Josipini vrhunc in izjavljamo, da ni na tem našem govorjenju ničesar resničnega.

V Ljubljani, 7. aprila 1903.

Ivan Lindtner l. r. Helena Lindtner l. r.
Pepina Anžič l. r. (1043)

Iščem dobro vpeljeno

gostilno v in izven Ljubljane.

Avguštin Zajec, 1029-2

gostilničar, Ljubljana, Rimska cesta 4.

Služkinja k otrokom

v starosti 40—50 let sprejme se pod dobrimi pogoji v trajno službovanje. Zahteva se prijazno in potrpežljivo ravnanje z otroci, kakor spoštovanje dobre gospodinjice. (1053-1)
Povprašanja v trgovini Val. Golob-a, Mestni trg št. 10.

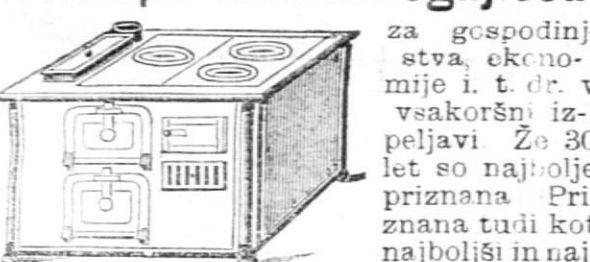
V prijaznem trgu Cirknica na Notranjskem je oddati s 1. junijem dobro idočo (988-3)

gostilno

z velikimi prostori, več sobami za prenočišče tujcev; poleg gostilne se nahaja lep senčnat vrt, sadni vrt, kegljišče, hlev in prostorna ledenica z ledom.
Kdor želi vzeti v najem, naj se oglasi pisмено ali osebno pri gosp.

Anton de Schiava v Cirknici.

Triumph-štedilna ognjišča

za gospodinjstva, ekono-
mije i. t. d. v
vsakršni iz-
peljavi. Že 30
let so najboljše
priznane. Pri-
znana tudi kot
najboljši in naj-
trpežnejši izdelek. Največja prihranitev
goriva. Specijalitet: Štedilna ognjišča
za hotele, gostilne, restavracije, kavarne
i. dr. Cenik in proračuni na razpolago.
Glavni katalog franco proti doposlani
znanki. (852-6)

Tovarna za štedilna ognjišča „Triumph“
S. Goldschmidt & sin
Weis 18, Gorenje Avstrijske.

Vina!!

Pristna

štajerska gorska vina

razpošilja od 14 kr. višje

Ivan Wouk v Poljčanah.

Iz prijaznosti vsprejema naročila
in daje pojasnila gospod (975-3)

Ivan Belič, gostilničar
Ljubljana, Dunajska cesta šte. 6.

Wilhelmovo tekoče mazilo „BASSORIN“

c. kr. priv. 1871.

1 vrečic K 2, poštna pošiljatev =
15 komadov K 24.

Wilhelmov c. kr. priv. „Bassorin“ je
sredstvo, čegar zdravilstvo temelji na
znatstvenih preiskavah in praktičnih
izkušnjah ter se izdeluje izključno v le-
karni Franca Wilhelma,

c. in kr. dvornega zalagatelja
Neunkirchen, Nizje Avstrijsko.

Rabljeno kot mazilo, vpliva lečilo olajš-
ljivo, manjša bolečine in miri bolesi
žvece, kakor tudi v mišicah, sklepih in
kosteh.

Zdravniki uporabljajo isto proti na-
vedenim bolečinam, zlasti, ako se taiste
javijo po močnih naporih na potovanju
ali pri zastarelih boleznih; radi tega to
sredstvo uporabljajo tudi turisti, go-
zdarji, vrtnarji, telovadci in kolesarji z
najboljšim uspehom ter se hvali tudi od
mnogih strani kot sredstvo proti mrče-
sovermu piku. (2721-6)

Kot znamenje pristnosti je na zavrtih
rtisnjen grb trške občine Neunkirchen
(devet cerkv).

Dobiva se v vseh lekarnah.
Kjer se ne dobi, se naravnost pošilja.

Od c. kr. finančnega
ministrstva imeno-
vano priglaševališče
za konverzijo 4-2%
obveznic skupnega
državnega dolga

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

LJUBLJANA

Špitalske ulice šte. 2.

preskrbuje
konverzijo
skupne rente
(2975-57) brez kacic
troškov.

Stenografa

aprejm pisarna

dr. Krisper in dr. Tominšek

s 1. majnikom.

Ponužbe z uzoem pisave na
p sarno. Plača po dogovoru (1049-1)

Nesrečni so kilavi

ker ne vedo, da jih od 1000,
900 brez operacije ozdravi
Poskus proti znamk.
Mnogobrojna 20 vinarjev
zahvalna pisma. tajno.
R. Köhler
DUNAJ V., Zeuggasse 1.

Jako dobro, belo in
rdeče, novo

VINO

lastnega pridelka, iz najboljših leg
prodam po jako ugodnih cenah.

Anton Laurinšek

Trška gora, Krško. 1046-1

Reflektantom pošiljam na zahtevo vzorec.

V prosep

„Ústředni

Matice Školske“.

Humpolško lodensko blago.

Moderno sukno za obleke

iz čiste ovčje volne razpošilja po zelo
nizkih cenah (763-8)

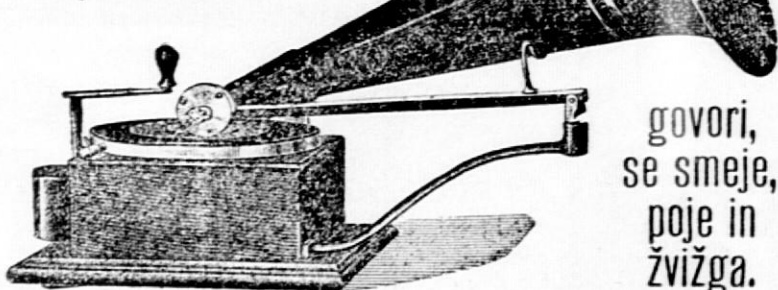
Karol Kocian

tovarna za sukneno blago
v Humpolcih na Češkem.

Vzorci na zahtevanje franco.

Jako zabavni

koncertni aparati
s ploščami.

govori,
se smeje,
poje in
žvižga.

RUDOLF WEBER

urar v Ljubljani, Stari trg šte. 16.

Šparat kakor kaže podoba stane 75 K.

Večji aparati, kakor tudi
automati za gostilničarje
do 240 K. (732-12)

Prodaja tudi na obroke.

Velika izbira
gramofonskih plošč.

Zamenjava starih plošč.
Centiki zastoj.

Tri mizarske pomočnike

sprejemem takoj v službo. Plača po
dogovoru. (1045-1)

Jakob Homovec

stavbeni in pohištveni mizarski mojster
v Cirknici.

GRAND PRIX

Pariška svetovna razstava 1900.

Svetovnoslavna ustna voda.
Dobiva se povsod. (231-23)

Redka prilika!

450 kom. za samo 1 gld. 75 kr.

1 prekrasno pozlačena ura s 3letnim jam-
stvom, s pozlačeno verižico, 1 prima usnat
portmoné, 1 lep moški prstan z imitiranim
žlahtnim kamenom, 1 ff žepni nož, 1 prsna
igla z imitiranim draguljom, 1 garnitura
manšetnih in srajčnih gumbov iz double-
zlata, 1 žepno toaletno zrcalce, 5 mičnih ša-
ljivih predmetov, ki vzbujajo veliko smeha,
1 pat. niklasu tisknik, 25 elegantnih do-
pisnih predmetov, 1 elegantna pariška broža
za dame, 1 par boutonov z imit. briljanti
(srebrni kavli), prav dobro ponarejenimi,
in še 350 raznih predmetov za domačo in
navadno rabo, gratis. Teh mičnih 450 pred-
metov z uro, ki je sama tega denarja vredna,
velja proti poštnemu povzetju samo 1 gld.
75 kr. Le kratek čas se dobiva pri
dunajski Grand-filijalki

Alex. Jungerwirth

v Krakovu št. 996. (1051)

Opomba: Za neugajajoče se vrne denar.

Dragotin Puc

tapetar

zaloga oh ištva mizarske

zadruga v Št. Vidu

— pri Ljubljani —

Ljubljana

Gradišče št. 5.

Trgovina

z mešanim blagom s hišo vred
se prodaja ali dá v najem

v nekem vočjem farnem kraju na
Spodnjem Koroškem zaradi pode-
dovane hiše v mestu in opustitve
obrli. Trgovina je dobro in moderno
opravljena. Za kup se rabi 16.000 K,
ostalo po dogovoru prav ugodno. Za
najem in prevzete zadostuje 10.000 K.
Potrebno je znanje slovenskega in
nemškega jezika. (986-3)

Naslov pove uprav. »Sl. Narod«.

Ženitna

ponudba!

Mož v najboljši dobi, lrgo-
vec, se želi v surho ženitve
seznaniti z gospico ali vdovo
brez otrok, v starosti ne pod
35 let in s premoženjem.

Mer je šala izključena, po-
šiljajo naj se resne ponudbe
s polnim imenom in s sliko,
katera se vrne, na uprav-
ništvo „Slovenskega Naroda“
pod: „Adria“. (983-3)

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invod iz voznega reda.

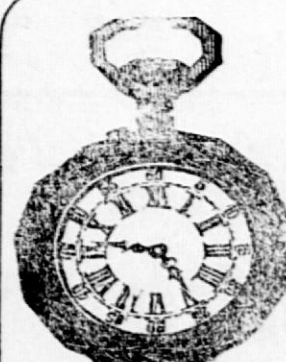
veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osonbi vlak
v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee,
Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m
zjutraj osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez
Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne
osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m
popoldne osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selz-
thal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz,
čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare,
Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonbi vlak
v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I. in
II. razreda.) — Praga v Novo mesto in v Kočevje. Osonbi vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v
Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m
zvečer v Novomesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m
zjutraj osonbi vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solno-
grad, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni vozovi I.
in II. razreda.) — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonbi vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 17 m do-
poldne osonbi vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francove vare, Karlove
vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih,
Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. —
Ob 4. uri 44 m popoldne osonbi vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Mo-
nakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonbi vlak z
Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda. —
Praga iz Novega mesta in Kočevja. Osonbi vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta
in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob
8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob
7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne in ob 6. uri 50 m nvečer. — Prihod v Ljub-
ljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopolu-
dne in ob 6. uri 10 m zvečer. (1)

Naznanilo.

Kdor

hoče poceni in dobro blago,
naj naroči moj novi cenik, ki
ga pošljem zastoj.

Posebno priporočam

novosti v stenskih urah z novim stolpovim bitjem.

Šivalni stroji Singer in vse druge vrste

prilavne za domačo rabo, po zelo nizkih cenah.

Vsa popravila točno in cenó. Umetna delavnica v I. nadstropju.

Za obilen obisk se najtoplejše priporočam

FRAN ČUDEN

urar, trgovec in posestnik v Ljubljani, Mestni trg
eksportna trrdka na debelo in na drobno, član švicarskih tovarn „Union“,
založnik c. kr. dolenskih železnic. (42-27)

Predzadnji teden!

Glavni dobitnik
kron **40.000** kron

Srečke za grejalnice (Wärmestuben)
po 1 krono

priporoča 810-12)

J. C. Mayr v Ljubljani.

Vsi dobitki se izplačajo od založnikov v gotovini po odbitku 10%.

Stanovanja.

Za avgustov termin so v novih **Korsikovih** hišah na **Bleiweisovi** cesti še mnogovrstna stanovanja za oddati. Jako elegantna, najnovejše urejena in dobro presušena, tudi s porabo vrta. Najboljši zrak in solneni kraji. Stanovanja obstoje iz 3, 4, 5 sob, na zahtevanje pa tudi iz 7 do 8 sob; pri vsakem stanovanju je 1 predsoba, 1 soba za služkinjo, jedilna shramba, klet, podstrešni prostori itd. Pri večjih stanovanjih so tudi kopalnice in perilnice. Izbrati je mogoče pritličje, I., II. ali III. nadstropje. Cene so jako nizke.

Več se poizve pri lastniku istotam ali pa v **Šelenburgovih ulicah št. 5** (v trgovini s cveticami in semeni). (3134-33)

Mannesmann-ove cevi

varilne in plinove cevi **vsake** obsežnosti in vse drugovrstne cevi razpošilja po konkurenčnih cenah

Nemško-avstr. tovarna za Mannesmannove cevi
v Komot^{no}, na Češkem. (437-10)

Zastopniki v vseh večjih mestih.

J. Pserhofer-jeve odvajalne kroglice

pristne samo z rudečim nadpisom „J. Pserhofer“ na pokrovu vsake škatlice.

Te že mnoga leta razširjene kroglice so **stare slavno**, lahko **odvajalno** in po mnogih zdravnikih občinstvu priporočeno **sredstvo**. Te kroglice činijo tako lahke, da ne povzročajo niti najmanjših bolečin in jih jemljejo celo otroci brez vsakega pomisleka.

J. Pserhoferjeve odvajalne kroglice so občinstvu znane tudi pod imenom **Pserhoferjeve kroglice** in se že več ko 100 let edino in le pristno izdelujejo v

J. Pserhofer-jevi lekarni

Dunaj I., Singerstrasse 15. (762-5)

Eden zvitok s 6 škatlicami velja K 2-10.

Manj ko en zvitok se ne razpošilja.

Pri predpošiljavi denarja stane s poštnino prosto pošiljati:

1 zvitok kroglic . . .	K 2-60	4 zvitki kroglic . . .	K 8-90
2 zvitka . . .	4-70	5 zvitkov . . .	10-50
3 zvitki . . .	6-80	10 . . .	18-50

Posebno priporočljive specialitete so še:

J. Pserhoferjev balzam zoper ozeblino s poštnino prosto pošiljati K 2-15

J. Pserhoferjeva grenka želodčna tinktura z buditelne učinka na želodec s poštnino prosto pošiljati K 3-—

J. Pserhoferjev balzam zoper rane 12 steklenic poštnine prosto proti predpošiljavi K 3-40

Fotografski aparat

(Hand-Camera 9x12) dobro ohranjen in primeren zlasti za začetnike, se z nekaterimi potrebščinami proda za 15 gl. Naslov v upravnstvu „Sl. Naroda“ (959)

Najlepše

veleposestvo

na Spodnjem Štajerskem je na prodaj. Cena 70.000 K.

Poslopj je 14 in vsa zidana. Proda se tudi samo polovica s krmo, prodajalno, vinogradi, njivami, hostami in travniki.

Ponudbe pod „A. B.“ na upravnstvo „Slov. Naroda.“ (990-4)

Ženitna ponudba.

Mlad, inteligenčen trgovec, prijazne zunajnosti, soliden ter moškega značaja, z dobro idočo trgovino na Gorenjskem, v kraju, kjer so tudi c. kr. uradi, išče modernim polom radi pomanjkanja znanja gospodično, staro od 18 do 22 let, dobro izveščano v gospodinjstvu in trgovski izobraženo z nekoliko premoženjem.

Samo resne, s sliko vposlane ponudbe sprejema upravnstvo „Sl. Naroda“ pod naslovom: „Srečolovec“. (1025-2)

Vesna diskrecija se jamči, ter se v slučaju neugodne ponudbe slika vrne.

Človek in pol.

Roman.

Napisal Ivan Šorli.

Lično opremljena knjiga v izvirnem zavoju po načrtu akad. slikarja Iv. Vavpotiča.

Cena broš. K 2-50, po pošti K 2-70.

Izdal (108)

Lav. Schwentner

založnik in knjigotržec v Ljubljani.

Naznanilo.

S tem vljudno naznanjam slav. občinstvu, da sem prevzel
gostilno „pri Lovcu“ na Bledu

kjer bodem točil pristna domača štajerska, dolenska in istrijska vina ter vedno sveže pivo.

— Jzborna, občno znana kuhinja. —

Potujočemu občinstvu pa so na razpolago tudi lepe sobe.

Za obilen obisk se priporočam

z odličnim spoštovanjem

(965-3)

Fran Osterberger.

Št. 4528.

Razpis.

Podpisani deželni odbor razpisuje

službo okrožnega zdravnika

1.) v **Kranjski gori** z letno plačo 1600 K in aktivitetno doklado 200 K;
2.) v **Žužemberku** z letno plačo 1400 K in aktivitetno doklado 200 K, ter s prostim stanovanjem.

Prosilci za ti službi pošljejo naj svoje prošnje podpisane deželnemu odboru do dne 30. aprila 1903

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Oziralo se bode le na take prosilce, kateri so najmanj dve leti že službovali v kaki bolnici.

Od deželnega odbora kranjskega v Ljubljani
dne 3. aprila 1903.

Električno-strokovno obvestilo.

Slav. občinstvu in prečastiti duhovščini vljudno naznanjam, da izvršujem z oblastvenim dovoljenjem vsa za vpeljavo električne razsvetljave potrebna dela ter opozarjam na svojo izredno veliko in krasno zalogo

(1020-3)

vsakovrstnih svetil in za električno razsvetljavo potrebnih predmetov.

Prenavljam oziroma prenamejam stare lestence, svetila i. dr. strokovno pravilno za električno luč po zelo nizkih cenah. — Vsaka stvar bode montirana v moji delavnici in preizkušena tako, da mestni monter ne bode imel drugega posla, kakor predmet zvezati z električnim tokom, kar bode lahko izvršil v najkrajšem času.

Za svetila, katera bodo montirana v moji delavnici, jamčim tekom enega leta, v katerem času tudi event. popravila brezplačno izvršujem.

Največja in najlepša zaloga cerkvene posode in orodja.

Nadejajoč se zdatnih naročil beležim z velespoštovanjem

Leopold Tratnik

pasar in založnik predmetov za elekt. razsvetljavo
v Ljubljani, Sv. Petra cesta 27.

Auerjeva luč

najpopularnejša razsvetljava, ki naj bi ne manjkala v nobeni hiši

je postala cenejša.

S 15. aprilom velja:

Auerjeva svetilka
Štedilna svetilka

žgalnik, krona, žarnik
in cylinder

K 3-50

Nadomestilni žarnik

60 v.

žgalnik, krona, žarnik
in cylinder

K 3-—

Nadomestilni žarnik

55 v.

izključivši vpeljavo in pokritje.

Naj se pazi na naše znane varstvene znanke ter se varuje pred nakupom malovrednih ponarejanj.

Avstrijska družba
plinovih žarnic in elektrike.

Zastopstvo:
Plinarna, Ljubljana.

(1039)